

Ἐκ τούτου δι' ἐνὸς ἄλματος ὁ ποιητὴς μεταπηδᾷ εἰς ἕτερον ποίημα ἐπιστημονικόν ὁμῶς, τὸ ὁποῖον πραγματεύεται «Τὰ νοσήματα τῆς ψυχῆς» καὶ τὸ ὁποῖον καταλήγει, ὅτι «καλῶς δὲν βαίνωμ' ἔδῶ οὐδ' ὀλως». Τὰ νοσήματα τῆς ψυχῆς ἡμεῖς νομίζομεν, ὅτι ἔπρεπε ἄλλος νὰ ἐξετάσῃ καὶ οὐχὶ ὁ ποιητὴς «Γῶν πρώτων ποιημάτων» κ. Στέλιος, ὅστις εἶνε πρόσωπον μᾶλλον ἐπέχον παθητικὴν θέσιν ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ.

Ἐνταῦθα παύω τὴν ἀνάλυσιν, ἀγαπητέ Κόμη, καὶ μετὰ τῆς παρούσης μου ἐπιστολῆς σοὶ ἀποστέλλω καὶ τὸ βιβλίον διὰ νὰ ἐντροφήσῃς σὺ αὐτὸς εἰς τὸ ἔξοχον τοῦτο φιλολογικόν προϊόν. Σὲ παρακαλῶ νὰ τὸ διαφυλάξῃς ἀκέραιον διὰ νὰ τὸ στείλωμεν καὶ εἰς τὸν ποιητικὸν διαγωνισμόν τῆς Δ' Ὀλυμπιακῆς Ἐκθέσεως. Εἶνε ὡς σοὶ εἶπον ἀληθῆς θησαυρὸς καὶ ἐπειδὴ ἐνταῦθα μετὰ τὰς κλοπὰς τῶν στρατιωτικῶν ταμείων καὶ τοῦ Δημοσίου θησαυροῦ ὑπάρχει φόβος μήπως κλαπῇ, σοὶ τὸν παραδίδω μὲ τὴν συμφωνίαν νὰ τὸν φυλάξῃς ὡς ἱερὰν παρακαταθήκην καὶ οὐχὶ ὡς ἐφύλαξε τὴν παρακαταθήκην τῶν τριακοσίων χιλιάδων δραχμῶν ὁ κ. Βλαχάνης.

Ἐρωτο

Ὅπως ἑμέτερος

Τσοπανάιος

A Mademoiselle

EFFIE E.

LUNDI.

Vous mettez à la fin de votre lettre à Melle Frym cette phrase frappée au coin de bon sens «je me tais». Si vous aviez bien voulu la mettre tout-à-fait au commencement, et supprimer le reste de l'épître, les Muses ne s'en plaindraient pas.

ΗΙΦΦΕ.

Φ Ο Λ Α Ι

Ἄφοῦ ἡ ἀστυνομία ἔλαθε τὰ μέτρα τῆς κατὰ τῶν κυνῶν, σημαίνει, ὅτι ἀπειλούμεθα ὑπὸ τῆς λύσεως. Πρὸς πρόληψιν ἀπεικταίου τινὸς ἐλάβομεν καὶ ἡμεῖς τὰ μέτρα μας καὶ ἀρχίζομεν πάλιν παρέχοντες.... φόλαις

Αἱ μετὰ τῆς Τουρκίας σχέσεις ἡμῶν κινδυνεύουσι νὰ καταστῶσιν ἀνωμαλότεραι καὶ ἀπὸ τὰς ὁδοὺς τῆς κλασικῆς μας πρωτευούσης. Ἡ διορισθεῖσα λοιπὸν ἐπιτροπὴ δὲν θὰ ἄρῃ τὸν Σταυρὸν, καὶ δὲν θὰ τὸν κομίσῃ εἰς τὸν Σουλτάνον, ἕνεκα τῶν διωγμῶν οὓς ὑφίστανται οἱ ὁμογενεῖς ἡμῶν ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως. Δὲν εὐρίσκομεν τὸ πρᾶγμα φυσικόν. Ἐπρεπε καὶ ἡμεῖς νὰ σταυρώσωμεν τὸν Σουλτάνον, ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις του σταυρῶνται τοὺς ὁμογενεῖς μας.

Καὶ μίξ σύμπτωσις!

Εὐθύς ὡς ἐγνώσθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅτι ἕκτακτος ἀποστολὴ θὰ ἐκόμιζεν αὐτόθι τὸν πρὸς τὸν Σουλτάνον Μεγαλόσταυρον ἐξεδόθη διαταγὴ ἐπίσημος δι' ἧς τιμωροῦνται αὐστηρῶς ἐκεῖνοι αἱ Ὀθωμανίδες, αἵτινες δὲν φοροῦσι γιὰ σμάκιον καὶ φερρετζέ.

Ἄστυνόμος

ΒΙΒΛΙΑ

Ἐκ τῆς πρὸ ὀλίγου ἐκδοθείσης λογοδοσίας τῶν ὑπὸ τοῦ ἐπικυρίου τῶν ἐν πολέμῳ τραυματιῶν Συλλόγου πεπραγμένων ἀπὸ τῆς συστάσεώς του μέχρι τοῦ τέλους τοῦ παρελθόντος ἔτους, καταφαίνεται ἡ τε μεγάλη χρησιμότης αὐτοῦ καὶ ἡ νομίμων καὶ περυσισμένη διεύθυνσις, ἐφ' ἣν διετέλεσε.

Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἡ Ἑλλὰς οὐδένα ἐπίσημον πόλεμον διεξήγαγεν, ὅπως λειτουργήσῃ ἐν πλήρει ἀναπτύξει ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς: οὐχ ἦττον ἀείποτε παρέσχε τὴν συνδρομὴν του κατὰ τὰς συχνὰς ἀνωμαλίας καὶ ἐνόπλους συγκρούσεις, ὅσαι ἔλαβον χώραν ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν τῆς γείτονος ἐπικρατείας. Οὕτως κατὰ τὴν Κρητικὴν ἐπανάστασιν ἐνόπλιον ἐξέγερσιν τῶν ὁμῶρων ἐπαρχιῶν τοῦ 1878 συνέστησεν ἀμέσως Νοσοκομεῖα ἐν Γιαννιτσῶν, Νέῳ Μυζέλι καὶ Σκιαθῶν, εἰς ἃ πλέον τῶν 150 τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν ἐνοσηλεύθησαν, πρὸς δὲ δαπάναις αὐτοῦ ἐνοσηλεύθησαν ἕτεροι 150 τραυματῆαι καὶ ἀσθενεῖς ἐν τῷ ἐνταῦθα Δημοτικῷ Νοσοκομείῳ «Ἑλπίς».

Κατὰ τὴν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος γενομένην εἰσεδὸν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς Θεσσαλίαν, κατήρτισε Νοσοκομεῖον ἐκ 50 κλινῶν, ὅπερ ὁμῶς, ἐπανακάμφαντος σχεδὸν ἀμέσως τοῦ στρατοῦ εἰς Φθιώτιδα, δὲν παρέστη ἀνάγκη νὰ λειτουργήσῃ, δι' ἣ καὶ διελύθη.

Ἐπίσης κατὰ τὸ 1881 κατήρτισε Νοσοκομεῖα μεθ' ὅλων τῶν ἀναγκαιούτων εἰδῶν κατὰ τε τὴν Ἀνατολικὴν καὶ Δυτικὴν Ἑλλάδα. Κατὰ τὸ 1885 καὶ 1886 ἀπέστειλε τὰ ἀναγκαιούτα εἰς Λάρισσαν καὶ Ἄρταν πρὸς καταρτισμένῳ Νοσοκομείῳ εἰς Λάρισσαν, Τρίκαλα καὶ Ἄρταν.

Ἀλλὰ καὶ τὰς διεθνεῖς υποχρεώσεις του ἐξεπλήρωσε, παρασχὼν εἰς τοὺς ἐπισυμβάντας ἐν τῇ Ἀνατολῇ πολέμους τὴν συνδρομὴν του. Εἰς τὸν Ρωσοσομαλικὸν πόλεμον τοῦ 1877 ἀπέστειλεν πρὸς τοὺς ἐμπολέμους διάφερα βοηθήματα. Κατὰ τὰς ἐν Διγύπτῳ ἐγθροπραξίας τοῦ 1882 ἐπέμψε γρηματικὰ βοηθήματα τῷ Ἀγγλικῷ Ἐρυθρῷ Σταυρῷ, ὡς καὶ κατὰ τὸν Σερβοβουλγαρικὸν πόλεμον εἰς ἀμοτέρους τοὺς ἐμπολέμους, καὶ κατὰ τὸν τοῦ Τυγγίνου τῷ Γαλλικῷ Ἐρυθρῷ Σταυρῷ, ἐξασφαλίσας αὐτοὶ τὴν ἐν περιπτώσει ἀνάγκῃ συνδρομὴν τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, ὅπερ εἶνε ἐν τῶν σπουδαιότερων κατορθωμάτων τοῦ Συλλόγου.

Ἐκτελεῖν δὲ τὴν εἰσηγήσει αὐτοῦ κυρωθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἐν Γενεῇ συνόδου ἀρχὴν τῆς παροχῆς συνδρομῆς καὶ βοηθημάτων εἰς τὰς κοινὰς συμφορὰς τὰς ἀνεξαρτήτους τοῦ πολέμου, προσῆλθεν ἀρρωγῶς καὶ παρήγορος εἰς πᾶσαν τοιαύτην ἐνσκήψασαν ἐν ἡμῖν ἢ παρ' ἡμῶν. Διέθεψε καὶ ἰσθράπευσε δυστυχεῖς καὶ ἀδυνάτους οἰκογενεῖας, ἀναγκασθεῖσας ἐκ τῶν δεινῶν ἐπαναστάσεων νὰ καταφύγωσιν εἰς Ἑλλάδα. Εἰς τὰς ἐκ τῶν σεισμῶν ἐπιληθούσας καταστροφὰς ἐν Χίῳ, Μεσσηνίᾳ καὶ ἄλλαχοῦ, ἐκ τῶν πρώτων ἔσπευσε νὰ παράσχῃ τὴν συνδρομὴν του.

Ἐπίσης ὅτε ἐνέσκηψαν ἐπιδημίαι, πυρκαϊαὶ μεγάλαι, ἐκτροχιάσεις σιδηροδρόμων κτλ. καὶ χρήματα, καὶ φάρμακα, καὶ πᾶσαν ἱατρικὴν περίθαλψιν ἐπεδαψίλευσε τοῖς παθοῦσι οὐ μόνον κατὰ τὴν Ἀνατολήν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀπαιτέρω γῶρας Ἰταλίαν, Ἰσπανίαν Ἰάβαν.

Ἐλπίζομεν δὲ, ὅτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι οἱ μὲν διευθύνοντες τὰ τοῦ Συλλόγου δὲν θ' ἀποκάμωσι, ἀλλὰ μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου καὶ ἐπιτυχίας θὰ συνεχίσωσι τὸ ἔργον, οἱ δὲ δυνάμενοι θὰ ἐξακολουθήσωσι συντρέχοντες ἔργον τοσοῦτον φιλόθρονον καὶ χριστιανικόν.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ. ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ, ἐπιθ' Ἀλεξάνδρου Ρ. Ραγκαβῆ μετὰ πολλῶν εἰκόνων καὶ πινάκων. Τεύχος Α. Ἐκδότης Ἀνέστη Κωνσταντινίδης. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1888. Ὁμολογουμένως δυνάμεθα νὰ συστήσωμεν εἰς τοὺς φιλομούσους χρησιμώτατον ἅμα καὶ τερπνότατον σύγγραμμα, τὸ Ἀρχαιολογικὸν τοῦτο Λεξικόν, περιέχον ἐν συνόψει πᾶν τὸ ἐνδιαφέρον ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος, καὶ ἀφορῶν τὴν γεωγραφίαν, τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν, τὴν ἱστορίαν τῶν γραμμάτων καὶ τῆς τέχνης, τὸν πολιτικὸν καὶ τὸν οἰκτικὸν βίον, ἐκτενόμενον δὲ καὶ μέχρι τῶν ἄλλων ἐθνῶν, ἐφ' ὅσον ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα. Τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπιδιώξας ὁ κ. Ἀλεξάνδρος Ρ. Ραγκαβῆς, οὗ τὸ ὄνομα ἀναπολεῖ σερῶν ὄλην καλλίστων πνευματικῶν ἔργων, ἠρύσθη εὐστόχως καὶ κριτικῶς ἐκ τῶν δοκιμωτάτων εὐρωπαϊκῶν πηγῶν. Σημειωτέον, ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο ἐγένετο παρ' ἀνδρὸς σοφοῦ, ἰδίας ἔχοντος περὶ παντός πεποιοῦσας ἐκ μακρῶν καὶ ἐμδριθῶν μελετῶν. Τὸ κείμενον ἐπλουτίσθη διὰ πολλῶν, εἰς χιλιάδα σχεδὸν συμποσυμένων, εἰκόνων ἀριστα ἐργασμένων καὶ καταλλήλως παρενθεθειμένων. Ἐννοεῖται, ὅτι αἱ εἰκόνες αὗται ἐλήφθησαν ἐξ ὑφισταμένων μνημείων. Προσθέτομεν εἰς τὸ ἀνωτέρω τὴν παρατήρησιν, ὅτι τὸ ἔργον εἶνε γεγραμμένον εἰς τὴν ὠραίαν, σαφῆ καὶ ἐπιχάρμιτον ἐκείνην γλῶσσαν, δι' ἧς τόσῳ ἄλλοτε συνέγραφεν ἀριστουργήματα ὁ γηραιὸς Νέστορ τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας.

Τὸ ὅλον Ἀρχαιολογικὸν Λεξικόν, εὐ ἔχομεν ὑπ' ὄψει τὸ Α'. τεῦχος ἐκ σελίδων 32, θέλει ἀπαρτισθῆ ἐκ 50 τευχῶν, ἕκαστον τῶν ὁποίων τιμᾶται ἐνὸς φράγκου. Οἱ βουλόμενοι ὁμῶς νὰ ἀποκτήσωσι τὸ ὅλον σύγγραμμα, ἦτοι καὶ τὰ 50 τεύχη εἰς τὸ ἡμισυ σχεδὸν τῆς τιμῆς, δύνανται νὰ δώσωσι προκαταβολικῶς ἐφάπαξ μόνον τριάκοντα φράγκα, ἀπεθινόμενοι πρὸς τὸν φιλόκαλον καὶ προοδευτικὸν ἐκδότην κ. Κωνσταντινίδην.

La Nation Armée. Ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Σκληροῦ ἀνθροπολογαγοῦ τοῦ περὶ τοῦ ἀγγέλλεται ἡ μετάφρασις τῆς πολυσημάντου στρατιωτικῆς ταύτης πραγματείας τοῦ στρατηγοῦ Von Der Goltz, ἄλλοτε γενικοῦ διοικητοῦ τοῦ Γερμανικοῦ Ἐπιτελείου, ἤδη δὲ διοργανωτοῦ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ. Ἄξιός τινόντι ἐπαίνων τυγχάνει ὁ εὐπαιδευτὸς ἡμέτερος ἀξιωματικὸς, ὅστις δὲν ἐφείσθη οὐδενὸς κόπου, ὅπως παράσχῃ εἰς τοὺς συναδέλφους αὐτοῦ βι-